

at gaa nærmere ind herpaa, thi Afvejelsen af de forskellige Hensyn har i Folketinget været Genstand for en meget udførlig Behandling. Alligevel har vi altsaa ment, at Regeringsforslaget gav et brugbart Grundlag for en ny Valglov, saavel en midlertidig, en foreløbig, som en indtil videre endelig Valglov, navnlig under Forhold, hvor det gælder om forholdsvis hurtigt at naa til et Resultat.

Venstres Stilling til Regeringsforslaget, særlig i Folketinget, kunde synes dikteret af Ønsket om at profitere af en uretfærdig Valglov med Bevidsthed om, at den vil virke uretfærdigt, og med Bevidsthed om, at den Kommission, som Venstre foreslaar til at dække over denne sagligt ubegrundede Uvillie mod at medvirke til et Resultat paa et andet Grundlag, netop vil udelukke Ligeligheden ved de to første Valg, som det kommer an paa. Dette Standpunkt kan vi fra vor Side ikke spilde mange Ord paa. Vi indrømmer, at der er mange forskellige Valgsystemer til, og at man kan diskutere indgaaende de forskellige Systemers Fortrin eller Mangler, at det ogsaa maaske kan være nyttigt og rimeligt gennem en Kommission at søge at udfinde det System, som bedst maatte harmonere med danske Forhold og Tidens Krav, men selvfølgelig vil vi ikke være med til at nedsætte eller blot at diskutere Nedsættelsen af en Kommission, hvis Eksistens skulde udelukke en øjeblikkelig Forbedring af en uretfærdig Valglov. Vi har ikke, og som vi vel heller ikke noget af de andre Partier, noget imod at gaa ind paa en Forhandling om, hvorledes denne midlertidige Valglov skal være, men at Grundlaget maa være retfærdigt, er vi fuldkommen enige om. At dette ikke skyldes særlige partipolitiske Interesser fra vor Side, ved man jo meget vel; i øvrigt kunde man blot henvisse til den Afhandling, som Cand. Zeuthen har skrevet, og til den norske Kritik af vor nuværende Valglov, som findes i Bilag 5 til Regeringsforslaget. Naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) hentydede til visse Fiksfakserier fra et vist Partis Side, skal jeg paa dette visse Partis Vegne blot udtale, at hvis der skabes en Valglov paa et retfærdigt Grundlag, har vi ikke det allerfjerneste imod, at der i denne Valglov sættes en Stopper for alle mulige Fiksfakserier fra alle mulige Partiers Side.

Det konservative Folkeparti har indtaget et ganske andet Standpunkt end Venstre, fra vort Synspunkt et ganske an-

derledes behageligt Standpunkt. Man vil fra den Side gerne arbejde med til at skabe en retfærdig Valglov, men man er utilfreds med det Grundlag, Regeringsforslaget bevarer, af de Grunde, vi i Dag har hørt, og som man i øvrigt kan læse i Folketingets Udvalgsbetænkning. Naar det ærede konservative Partis Ordfører bebrejdede Folketinget, at der var saa kort Tid her til at behandle Forslaget, og at man i Folketinget havde taget det med Ro, kan jeg ikke tænke mig, at det er rigtigt, naar jeg ser, at det samme Partis Ordfører i Folketinget udtrykkelig har udtalt, at der har været arbejdet ekstraordinært, ekstraordinært meget og ekstraordinært hurtigt. Det forbauser mig, at det ærede Partis Ordfører i dette Ting er saa uvidende om, hvad hans Parti har bestilt i det andet Ting. At de af det konservative Folkeparti stillede Ændringsforslag er trukne tilbage i Øjeblikket, betyder jo ingenlunde en Opgivelse af deres Indhold, tværtimod, og vi er fra vor Side heller ingenlunde blinde for, at man ved at gaa over til Valg i Amtskredse, men med Bevarelse af de nuværende Valgkredse som Opstillingskredse, vilde finde en midlertidig Udvej af de nuværende Vanskeligheder, forudsat ganske vist, at der forelaa en ganske anden Udformning af Grundtanken end den, det konservative Folkeparti i Folketinget har budt paa, thi denne Udformning frembyder afgørende uheldige Sider, saaledes som vor Ordfører i Folketinget meget adførligt har skildret — det er gengivet i Folketingstidenden Sp. 4030—33. Vi er altsaa ikke trods vor Sympati med Formaalet i Stand til at acceptere denne Udformning, selv om det drejer sig om en rent midlertidig Ordning; men i øvrigt er, forekommer det mig, Situationen, som den foreligger i Øjeblikket, angivet ganske klart og skarpt af den højtærede Indenrigsminister ved hans Tale i Folketinget under Sagens anden Behandling. Hvis de, der er Tilhængere af Enmandskredse ogsaa som Valgkredse, ikke kan staa sammen — hvad vi ønsker, de skal gøre — og fra de forskellige Sider arbejder paa en Løsning paa Regeringsforslagets Grund, og hvis man ikke trods et saadant Samarbejde kan sikre den Forholdsmæssighed, som Grundloven kræver, saa vil man i Kraft af Tingenes indre Logik og af Hensyn til en ligelig Ordning blive tvunget ind paa et andet System og med det samme staa overfor en Realitetsbehandling af det konservative Folkepartis For-